

A Study on the Problems of Learning Experiences Management of Early Childhood Teachers in Xiyuehe Kindergarten

Liu Lihua¹ and Thatsanee Nakunsong²

Department of Early Childhood, Faculty of Education, Maha Sarakham Rajabhat University, Thailand

E-mail: hua13856183103@163.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-2132-6746>

E-mail: Thatsanee4938@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0008-0967-3304>

Received 03/02/2024

Revised 10/02/2024

Accepted 15/02/2024

Abstract

Background and Aims: Early childhood education is an important level of education for educational organizers and related parties. Especially mentors, teachers, or child caretakers who play a huge role in cultivating character traits in children by organizing various activities to prepare and lead children to develop physically, socially, emotionally, and intellectually. Thus, this paper aims to (1) study the problem of organizing learning experiences for early childhood teachers in Xiyuehe Kindergarten. (2) study the learning experiences of early childhood teachers in Xiyuehe Kindergarten.

Methodology: The target group used in the research is 16 early childhood teachers in Xiyuehe Kindergarten, Suzhou, China, in the second semester of the academic year 2023, obtained from specific selection. The tool used to collect data was a questionnaire on organizing learning experiences for early childhood teachers, consisting of 3 sections. Content validity was between 0.80 - 1.00. Statistics used for data analysis included mean, and standard deviation.

Results: The research results found that (1) Problems in organizing learning experiences for early childhood teachers at Xiyuehe Kindergarten School were found to be at a high level overall when sorted from highest to lowest as follows: in terms of preparing the school curriculum in terms of organizing learning experiences and developmental evaluation. (2) Current situation in organizing learning experiences for early childhood teachers Xiyuehe Kindergarten School, from 5 questions, found that early childhood teachers have a (2.1) understanding of organizing learning experiences. Most understand organizing learning experiences through play, exploration, and hands-on activities. Child-centered Organize learning experiences according to each child's interests, needs, and abilities. Provide a structured but flexible environment. Emphasis on holistic child

development. (2.2) The most important task in organizing learning experiences. It was found that teachers emphasized the importance of a holistic approach to child development. By considering the development of diverse children. Children will receive development in all 4 areas according to their age and individual abilities. Need to be supported by Help from parents, caregivers, teachers, and other related personnel. (2.3) Your relationship with the children in your class It has been. It was found that early childhood teachers place importance on promoting strong relationships with students by creating a supportive environment. Aims to understand the needs of each child. Focus on developing good relationships with children. In addition to focusing on academics By giving importance to the potential of each child. At the same time, we aim to be a good mentor and role model for children. (2.4) The most important questions to ask students when organizing learning experiences. It was found that early childhood teachers emphasized asking questions that promoted skills. Effective open-ended questions Promote creativity critical thinking and problem-solving Allow children to connect learning with real experiences. Questions that stimulate curiosity. (2.5) Questions that stimulate curiosity Opinions about organizing learning experiences in schools It was found that kindergarten teachers used a variety of teaching methods. with an emphasis on interactive play Promoting creativity and giving children direct experience for holistic child development Focus on social and emotional learning through play and natural integration. Use storytelling activities, music, and daily routines. Give children individual attention There is integration of technology. Promote a safe parenting environment Create a balance between child-initiated and teacher-initiated activities. and attach importance to family participation.

Conclusion: The results highlight both the challenges and strengths in organizing learning experiences for early childhood teachers at Xiyuehe Kindergarten School. Despite organizational hurdles, teachers demonstrate a deep commitment to fostering holistic development, nurturing relationships, and promoting creativity and critical thinking in their students. Addressing the identified challenges while harnessing these strengths through collaborative efforts will be key to further enhancing the quality of early childhood education at the school.

Keywords: Learning Experiences Management; Early Childhood Teachers; Kindergarten

การศึกษาสภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe

Liu Lihua¹ และ ทศนีย์ นาคุณทรง²

หน่วยสังกัด สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การศึกษาระดับปฐมวัยจัดเป็นการศึกษาที่สำคัญระดับหนึ่งซึ่งผู้จัดการศึกษาตลอดจนผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูพี่เลี้ยง ครูผู้สอน หรือผู้ดูแลเด็กซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการปลูกฝังลักษณะนิสัยให้กับเด็ก ในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมและนำเด็กไปสู่การพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe (2) เพื่อทราบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe เมืองซูโจว ประเทศจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย มี 3 ตอน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.80 - 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย: (1) สภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงจากมากไปน้อย มีดังนี้ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ ด้านการประเมินผลพัฒนาการ (2) สถานการณ์ปัจจุบันการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe จากการคำถาม 5 ข้อ พบว่า (2.1) **ครูปฐมวัยมีความเข้าใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้** ส่วนใหญ่เข้าใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น การสำรวจ และกิจกรรมแบบลงมือปฏิบัติจริง เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง จัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของเด็กแต่ละคน ให้มีสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างแต่ยืดหยุ่น เน้นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม (2.2) **งานที่สำคัญที่สุดในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้** พบว่า ครูเน้นย้ำถึงความสำคัญของแนวทางการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม โดยให้พิจารณาถึงการพัฒนาเด็กที่มีความหลากหลาย ให้เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ด้านตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุน การช่วยเหลือจากพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู ผู้สอน และบุคคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง (2.3) **ความสัมพันธ์ของครูกับเด็กๆ ในชั้นเรียน** พบว่าครูปฐมวัยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับนักเรียนโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อเพื่อ มุ่งหวังที่จะเข้าใจความต้องการของเด็กแต่ละคน มุ่งเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กๆ นอกเหนือไปจากมุ่งวิชาการ โดยให้ความสำคัญกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน ในขณะเดียวกันก็มุ่งหวังที่จะเป็นที่ปรึกษาและแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กๆ (2.4) **คำถามที่สำคัญที่สุดที่ควรถามนักเรียนเมื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้** พบว่า ครูปฐมวัยเน้นการถาม

คำถามที่ส่งเสริมทักษะ คำถามปลายเปิดที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา ให้เด็กได้เชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง คำถามที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น (2.5) **ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียน** พบว่าครูอนุบาลใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นการเล่นแบบโต้ตอบ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงเพื่อพัฒนาเด็กแบบองค์รวม ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ ผ่านการเล่น และบูรณาการตามธรรมชาติ ใช้กิจกรรมการเล่าเรื่อง ดนตรี และกิจวัตรประจำวัน ให้ความสนใจเด็กเป็นรายบุคคล มีการบูรณาการเทคโนโลยี ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการเลี้ยงดูที่ปลอดภัย สร้างสมดุลระหว่างกิจกรรมที่ได้กรีเริ่มและครูเป็นผู้ริเริ่ม และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครอบครัว

สรุปผล: ผลการวิจัยเน้นย้ำทั้งความท้าทายและจุดแข็งในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับครูปฐมวัยที่โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe แม้จะมีอุปสรรคในองค์กร ครูแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นอย่างลึกซึ้งในการส่งเสริมการพัฒนาแบบองค์รวม การบำรุงเลี้ยงความสัมพันธ์ และการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และการคิดเชิงวิพากษ์ในนักเรียน การจัดการกับความท้าทายที่ระบุในขณะที่ควบคุมจุดแข็งเหล่านี้ผ่านความพยายามร่วมกันจะเป็นกุญแจสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาปฐมวัยที่โรงเรียนต่อไป

คำสำคัญ : การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ; ครูปฐมวัย ; โรงเรียนอนุบาล

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นพัฒนาการของเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองธรรมชาติและพัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพของตนเอง ภายในบริบททางสังคมวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานทางศีลธรรมให้ลูกหลานได้พัฒนาเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ สร้างคุณค่าให้กับตนเองและสังคม การศึกษาระดับปฐมวัยจัดเป็นการศึกษาที่สำคัญระดับหนึ่งซึ่งผู้จัดการศึกษาตลอดจนผู้เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งครูที่เลี้ยง ครูผู้สอน หรือผู้ดูแลเด็กซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทอย่างมากในการปลูกฝังลักษณะนิสัยให้กับเด็ก ในการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมและนำเด็กไปสู่การพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่ง Bloom (1964) กล่าวว่า ความสำเร็จในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่เด็กปฐมวัยเป็นช่วงที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพของคนเราเป็นอย่างมาก และเด็กที่มีปัญหาทางสังคมตั้งแต่ระดับปฐมวัย มักจะไม่เป็นที่ยอมรับจากเพื่อน และยังนำไปสู่ปัญหาการอยู่ร่วมกันกับคนอื่นในสังคม การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สำหรับเด็กปฐมวัยควรส่งเสริมพฤติกรรมทางสังคมโดยการจัดประสบการณ์และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความพร้อมด้านสังคม โดยครอบคลุมถึงการรู้จักตนเองและช่วยเหลือตนเอง การติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่น การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การยอมรับกฎเกณฑ์และค่านิยมของสังคม และการอนุรักษสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการ

ต้องการตามวัยของเด็ก (สิริมา ภิญญอนันตพงษ์. 2537) เพื่อเด็กจะได้มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นรู้จักบทบาทของตนเองในด้านการร่วมมือ การช่วยเหลือ และการแบ่งปัน มีความเป็นเพื่อนให้กันและกัน และไม่เห็นแก่ตัว ซึ่งจะส่งผลให้เด็กมีความสุขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของสังคมต่อไป การจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับพัฒนาการของเด็กแต่ละคนนั้น ควรคำนึงถึงธรรมชาติของเด็กเป็นสำคัญ ซึ่งเด็กทุกคนมีความเหมือนกันในแง่ของพัฒนาการ เด็กทุกคนต้องผ่านลำดับขั้นตอนของพัฒนาการด้านต่างๆ ทั้ง 4 ด้าน แต่จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับพื้นฐานต่างๆ และปัจจัยที่มีผลต่อพัฒนาการของเด็ก

ภายใต้รูปแบบการศึกษาปัจจุบัน กิจกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนจะเสร็จสิ้นในห้องเรียนเป็นหลัก ระดับชั้นและบรรยากาศห้องเรียนจะส่งผลโดยตรงต่อผลการเรียนการสอน และการจัดการ การจัดการชั้นเรียนที่ครูดำเนินการในห้องเรียนเพื่อควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สภาพแวดล้อมการสอนที่กลมกลืน และแนะนำนักเรียนให้เรียนรู้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการสอน วัตถุประสงค์ของการจัดการห้องเรียนคือการบรรลุตามเป้าหมายการสอนที่คาดหวัง จากนั้นจึงส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืนของนักเรียน (Lu, 2012) ห้องเรียนเป็นระบบที่ซับซ้อนที่ประกอบด้วยครู นักเรียน และสิ่งแวดล้อม จะสำเร็จและบรรลุเป้าหมายการสอนได้นั้นต้องผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ห้องเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนามนุษย์ อาจกล่าวได้ว่าความสำเร็จหรือความล้มเหลวของบุคคลนั้นถูกกำหนดโดยห้องเรียนในระดับสูง เมื่อนักวิจัยทำการวิเคราะห์โดยรวมของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน พวกเขาเชื่อว่าการจัดการห้องเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการรับรองคุณภาพของการสอนในชั้นเรียน พบว่าในบรรดาตัวแปร ที่ส่งผลต่อการเรียนรู้คือ การจัดการห้องเรียน ซึ่งถือเป็นตัวแปรที่ตรงที่สุดตัวแปรหนึ่ง การจัดการห้องเรียนไม่เพียงเกี่ยวข้องกับการสอนในชั้นเรียนเท่านั้น การปรับปรุงคุณภาพส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของนักเรียน (Pang & Ye, 2000) พฤติกรรมพื้นฐานของการจัดการห้องเรียนของครูในปัจจุบันสามารถแบ่งออกเป็น การจัดการ การสอน เนื้อหา และถ้าครูขาดความยับยั้งชั่งใจและความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียน ขาดความสามารถในการคิดปัญหาและสนใจในการเรียนรู้น้อย และห้องเรียนต้องรวบรวมแอปพลิเคชันเพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้นักเรียน ให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่างกัน เช่น การเรียนรู้ที่ปลูกฝังการคิด ประสบการณ์การเรียนรู้ในการรับข้อมูล ประสบการณ์การเรียนรู้การปลูกฝังทัศนคติทางสังคม การเรียนรู้การปลูกฝังประสบการณ์ที่น่าสนใจ เป็นต้น (Wei, 2017)

ในปัจจุบันครูปฐมวัยจำนวนมากมีความเข้าใจที่ไม่ดีเกี่ยวกับการจัดการห้องเรียน และเชื่อว่าการจัดการห้องเรียนโดยหลักแล้วต้องการให้นักเรียนปฏิบัติตามระเบียบวินัยในชั้นเรียน การปฏิรูปหลักสูตรใหม่ยึดแนวความคิดการจัดการชั้นเรียนแบบ "เน้นคน" และเชื่อว่า "นักเรียนคือคนที่พัฒนา นักเรียนคือคนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว นักเรียนคือคนที่มีความหมายอย่างเป็นอิสระ" จะสามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์สามารถปลูกฝังให้นักเรียนมีบุคลิกภาพ อารมณ์ของนักเรียนได้ซึ่งรูปแบบนี้เป็นเพียงการพัฒนาด้านเดียวของเด็กเล็กเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ด้วยการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยและความกระหายความรู้ของเด็กๆ ที่เพิ่มมากขึ้น การศึกษาจึงจำเป็นต้อง

เปลี่ยนแปลง ยุคใหม่ไม่เพียงแต่ต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ความรู้ทั่วไปเท่านั้น แต่ยังต้องการให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะคิด แก้ปัญหา และต้องการให้พวกเขามีความเฉียบแหลมและสร้างสรรค์ ภายใต้แนวคิดการศึกษาใหม่ ละทิ้งวิธีการจัดห้องเรียนแบบเดิมๆ ปรับให้เข้ากับความต้องการของการพัฒนาตามยุคสมัย บนพื้นฐานของการพัฒนาร่างกาย มนุษย์ อารมณ์ ทักษะคิด ค่านิยม อย่างครอบคลุม และด้านอื่นๆ ด้วย แม้ว่าพฤติกรรมกรรมการจัดการห้องเรียนโดยรวมของครูจะดีขึ้นในระดับหนึ่ง แต่การจัดการห้องเรียนที่มีประสิทธิผลยังคงเป็นความท้าทายที่ยิ่งใหญ่สำหรับครู (Zhu, 2006)

ในอดีตมีการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการจัดการชั้นเรียนของครูไม่มากนัก และงานวิจัยเน้นที่โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเท่านั้น มีวิจัยไม่กี่เรื่องที่ศึกษาเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียนอนุบาล และไม่มีงานวิจัยพิเศษเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนรู้ของครูอนุบาล ในขณะที่เด็กอยู่ในช่วงขาดความพร้อมในด้านต่างๆ เด็กขาดทักษะการคิด ขาดเหตุผลและความสามารถในการตัดสินใจ และการพัฒนาด้านจิตสำนึกทางสังคมยังน้อย ซึ่งการส่งเสริมนิสัยที่ดีจะมีบทบาทสำคัญมากในการพัฒนาเด็ก ให้ตระหนักรู้ในตนเอง การรับรู้ และความสามารถทางปัญญาในอนาคต การจัดประสบการณ์ที่มีประสิทธิภาพสามารถปลูกฝังนิสัยพฤติกรรมในห้องเรียนที่ดีของเด็กและความตระหนักในการเรียนรู้ตั้งแต่อายุน้อย มีการปรับปรุงประสิทธิภาพของครูในชั้นเรียน และส่งเสริมการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของเด็กไปในทิศทางที่ดี ครูปฐมวัยประสบปัญหามากมายในการจัดการเรียนรู้ในห้องเรียน พวกเขาไม่เพียงแต่ต้องให้ความรู้กับเด็กเท่านั้น แต่ยังต้องใส่ใจกับพัฒนาการและลักษณะบุคลิกภาพโดยรวมของเด็กด้วย อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ยังมีความท้าทายบางประการ เช่น ความยากในการจัดการพฤติกรรมของเด็กเล็ก และความหลากหลายของนักเรียนที่นำไปสู่การสร้างความแตกต่างในการสอน (Gao & Pang, 2003)

จากหลักการและเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย ในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe มุ่งสำรวจเชิงลึกถึงปัญหา และเสนอแนวทางแก้ไขที่เกี่ยวข้องทั้งนี้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับครูปฐมวัย และปรับปรุงคุณภาพการจัดการห้องเรียนของครูปฐมวัย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเด็กปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe
2. เพื่อทราบการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe

การทบทวนวรรณกรรม

1. การศึกษาปฐมวัยในประเทศจีน

การศึกษาปฐมวัยของจีนมีการพัฒนามายาวนานนับศตวรรษ และมีความก้าวหน้าอย่างมากในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมา รูปแบบและวิธีการศึกษาของการศึกษาปฐมวัยร่วมสมัยมีความหลากหลายมากขึ้น และปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เปิดกว้างและพหุนิยมมากขึ้น แน่นอนว่าการศึกษาปฐมวัยในประเทศจีนได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งสะท้อนถึงการบูรณาการของวัฒนธรรมดั้งเดิม วัฒนธรรมคอมมิวนิสต์ และวัฒนธรรมตะวันตก (Liu, 2023)

การศึกษาปฐมวัยในประเทศจีนหมายถึงการศึกษาของเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปี มี 3 หน่วยงานหลักๆ ที่จัดการศึกษาระดับนี้ มีโรงเรียนอนุบาลสำหรับเด็กอายุ 0-3 ปี โรงเรียนอนุบาลสำหรับเด็กอายุ 3-6 ปี และที่เรียกว่า "ชั้นเรียนก่อนวัยเรียน" จะเปิดสอนในโรงเรียนประถมศึกษา มีไว้สำหรับเด็กอายุ 5-6 ปี จะมีกระทรวงศึกษาธิการจะรับผิดชอบเรื่องโรงเรียนอนุบาล และกระทรวงสาธารณสุข ดูแลสถานรับเลี้ยงเด็ก ปัจจุบันโรงเรียนอนุบาลในบางพื้นที่เริ่มรับสมัครเด็กอายุ 2-3 ปี และให้บริการให้คำปรึกษากับครอบครัวที่มีเด็กอายุ 0-2 ปี และ รัฐบาลจีนได้กำหนดนโยบายของหลายแผนก หลายหน่วย และกองทุนต่างๆ เพื่อร่วมกันจัดตั้งสถาบันการศึกษาปฐมวัยและการดูแลเด็ก ตัวอย่างเช่น "ระเบียบการจัดการโรงเรียนอนุบาล" และ "ระเบียบการทำงานและการหยุดเรียนของโรงเรียนอนุบาล" ได้รับการประกาศใช้โดยคณะกรรมการการศึกษาของรัฐ (Wang, 2002).

นอกจากนี้ยังมีแผนการศึกษา แผนกสุขภาพ แผนกวางแผนครอบครัว สหพันธ์สตรี และแผนกอื่นๆ ร่วมกันจัดตั้งระบบความร่วมมือภายใต้ความรับผิดชอบของแต่ละแผนกในประเทศจีน การศึกษาปฐมวัยได้รับความสนใจในฐานะส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทรัพยากรทางการศึกษาของรัฐและท้องถิ่นโดยทั่วไปจะขาดแคลนในระดับท้องถิ่นและระดับรัฐ การศึกษาปฐมวัยเป็นการศึกษาที่ไม่บังคับ ในช่วง 17 ปีที่ผ่านมา แม้ว่าการศึกษาปฐมวัยจะมีความก้าวหน้าอย่างมากในช่วงสามทศวรรษที่ผ่านมา แต่นักการศึกษาและผู้กำหนดนโยบายชาวจีนยังคงเผชิญกับปัญหามากมาย มีคำถามเกี่ยวกับนโยบายและการวิจัยที่สำคัญมากมาย รวมถึงนโยบายเกี่ยวกับลูกคนเดียวและการศึกษาปฐมวัย การแนะนำการศึกษาแบบบูรณาการและการดูแลตั้งแต่แรกเกิด - 6 ปี การศึกษาปฐมวัยในพื้นที่ชนบทหรือห่างไกล การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมและผลกระทบของมัน เป็นต้น มีผลกระทบต่อการศึกษาปฐมวัย การปฏิรูปหลักสูตรเด็กปฐมวัย และการพัฒนาวิชาชีพครู (Zhao, et al, 2021)

การศึกษาปฐมวัยในประเทศจีนยังเผชิญกับความท้าทายและปัญหาบางประการ หนึ่งในนั้นคือปัญหาทรัพยากรไม่เพียงพอและไม่สม่ำเสมอ โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทและพื้นที่ด้อยพัฒนาทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้โรงเรียนอนุบาลบางแห่งยังประสบปัญหา เช่น คุณภาพครูไม่เท่าเทียมกัน และสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ไม่น่าพอใจ เพื่อแก้ไขปัญหเหล่านี้ รัฐบาลจีนได้เพิ่มการลงทุนในการศึกษาปฐมวัย และส่งเสริมการฝึกอบรมครูและความเป็นมืออาชีพ ในเวลาเดียวกัน ส่งเสริมให้กองกำลังทางสังคมมีส่วนร่วมในการศึกษาปฐมวัย ส่งเสริมการ

พัฒนาโรงเรียนอนุบาลของรัฐและเอกชน และปรับปรุงคุณภาพ โดยทั่วไปแล้ว การศึกษาปฐมวัยของจีนมีความก้าวหน้าอย่างมาก และกำลังค่อยๆ ก้าวไปสู่เป้าหมายของการไม่แบ่งแยก คุณภาพ และความยุติธรรม ในอนาคต จีนจะเดินหน้าปรับปรุงคุณภาพและความครอบคลุมของการศึกษาปฐมวัยต่อไป และพัฒนาสภาพแวดล้อมและโอกาสในการพัฒนาที่ดีให้กับเด็กทุกคน

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย

หลักสูตรหลักของการศึกษาปฐมวัยในประเทศจีนเป็นโครงการการศึกษาที่ออกแบบมาอย่างดี ไม่เพียงแต่เป็นระบบการศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์ เป็นระบบ และสมบูรณ์แบบเท่านั้น แต่ยังเป็นระบบหลักสูตรที่เต็มไปด้วยสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และการดูแลเอาใจใส่อย่างเห็นอกเห็นใจอีกด้วย หลักสูตรนี้มุ่งมั่นที่จะสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีสีสันและสนุกสนานสำหรับเด็กทุกคน เพื่อให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ในเกมและเติบโตอย่างมีความสุข (Liu, 2019)

หลักสูตรหลักของการศึกษาปฐมวัยในประเทศจีนเป็นโครงการการศึกษาที่ออกแบบมาอย่างดี ไม่เพียงแต่เป็นระบบการศึกษาที่เป็นวิทยาศาสตร์ เป็นระบบ และสมบูรณ์แบบเท่านั้น แต่ยังเป็นระบบหลักสูตรที่เต็มไปด้วยภูมิปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และการเอาใจใส่อย่างเห็นอกเห็นใจอีกด้วย หลักสูตรนี้มุ่งมั่นที่จะสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีสีสันและสนุกสนานสำหรับเด็กทุกคน เพื่อให้พวกเขาสามารถเรียนรู้ในเกมและเติบโตอย่างมีความสุข โดยแบ่งการพัฒนาเด็กเป็นด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านสุขศึกษา รัฐบาลให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับการปลูกฝังวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดีสำหรับเด็กเล็ก ให้เด็กๆ ให้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาต่างๆ และการผจญภัยกลางแจ้งปล่อยให้พวกเขาวิ่งเล่นอย่างอิสระภายใต้แสงแดด สัมผัสถึงเสน่ห์ของธรรมชาติ เด็กๆ จะได้เรียนรู้ทักษะพื้นฐาน เช่น การปีนเขา การกระโดด และการทรงตัว และพัฒนาจิตวิญญาณแห่งความกล้าหาญ ความมั่นใจ และการทำงานเป็นทีม ในเวลาเดียวกัน เราจะสอนให้พวกเขารู้จักนิสัยการกินและสุขอนามัยที่ถูกต้อง เพื่อให้พวกเขาสามารถพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อชีวิตตั้งแต่อายุยังน้อย และวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการเติบโตในอนาคต

ด้านการศึกษาภาษา รัฐบาลจะใส่ใจกับการปลูกฝังความสามารถในการแสดงออกทางภาษาและความสนใจในการอ่านของเด็ก จะกระตุ้นความต้องการของเด็กในการแสดงออกทางภาษาผ่านเรื่องราวที่สดใสและน่าสนใจ เพลงและเกมสำหรับเด็ก เพื่อให้พวกเขาสามารถเรียนรู้และเติบโตในบรรยากาศที่น่ารื่นรมย์ เด็กๆ จะได้เรียนรู้ที่จะบอกเล่าความรู้สึกและประสบการณ์ผ่านเรื่องราว และพัฒนาบุคลิกภาพที่มั่นใจและแสดงออก เราเชื่อว่าด้วยความพยายามของเรา เด็กๆ จะมีทักษะทางภาษาที่ชัดเจนและคล่องแคล่ว และสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมั่นใจ

ด้านสังคมศึกษา จะให้ความสำคัญกับการปลูกฝังทักษะการสื่อสารทางสังคมที่ดีของเด็ก จะจัดกิจกรรมทางสังคมและเกมเล่นตามบทบาทต่างๆ เพื่อให้เด็กๆ ได้เรียนรู้วิธีการเข้ากับผู้อื่น วิถีจัดการกับความสัมพันธ์

ระหว่างบุคคล วิธีแก้ไขข้อขัดแย้ง และอื่นๆ เด็กๆ จะได้เรียนรู้ที่จะเคารพผู้อื่น ดูแลผู้อื่น ช่วยเหลือผู้อื่น และเติบโตไปเป็นคนที่มีความเอาใจใส่ มีความรับผิดชอบ และทำงานเป็นทีม คาดหวังเป็นคนที่มีศีลธรรมและจิตสาธารณะ และมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาสังคมในอนาคต

ด้านการศึกษาวิทยาศาสตร์ มุ่งเน้นไปที่การปลูกฝังความสนใจของเด็กในการสำรวจธรรมชาติและคณิตศาสตร์ ให้เด็กได้สังเกต ทดลอง สำรวจและวิธีอื่นๆ เพื่อให้เด็กๆ เข้าใจปรากฏการณ์ทางธรรมชาติและหลักการทางวิทยาศาสตร์ มีทักษะแนวคิดทางคณิตศาสตร์พื้นฐานและวิธีการดำเนินการ เด็กๆ จะได้เรียนรู้ที่จะสังเกต คิด สำรวจ และสร้างสรรค์ และพัฒนาความอยากรู้อยากเห็น เชื่อว่าการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ การสังเกต การคิด และความคิดสร้างสรรค์ของเด็กจะดีขึ้นอย่างมาก โดยวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการสำรวจและนวัตกรรมทางวิทยาศาสตร์ในอนาคต

ด้านการศึกษาศิลปะ เน้นการปลูกฝังความสามารถและความคิดสร้างสรรค์ด้านสุนทรีภาพของเด็ก ๆ ผ่านดนตรี การเต้นรำ การวาดภาพและวิธีอื่นๆ เพื่อให้เด็กๆ รู้สึกถึงเสน่ห์ของศิลปะ พัฒนาความสามารถในการชื่นชมศิลปะและความสามารถในการแสดงออก เด็กๆ จะได้เรียนรู้ที่จะชื่นชมความงาม สร้างสรรค์ความงาม แสดงออกถึงความงาม และกลายเป็นคนที่มีรสนิยมทางสุนทรี และประสบความสำเร็จทางวัฒนธรรม คาดหวังว่าเด็กๆ จะได้ใช้จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ของตนเองอย่างเต็มที่ สร้างสรรค์ผลงานศิลปะของตนเอง และเติมพลังใหม่ๆ ให้กับการพัฒนาทางศิลปะในอนาคต

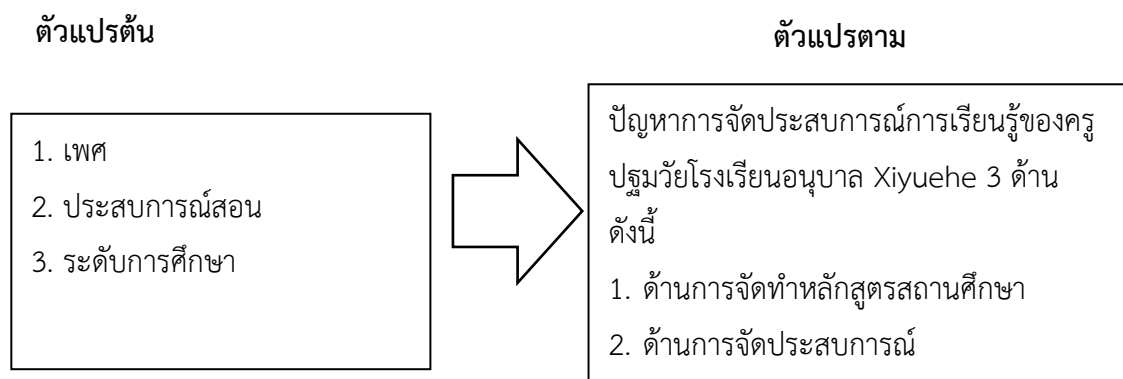
นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการปลูกฝังความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยและคุณภาพสุขภาพจิตของเด็กอีกด้วย ในด้านการศึกษาด้านความปลอดภัย จะเผยแพร่ความรู้และมาตรการรับมือด้านความปลอดภัยในทางปฏิบัติทุกประเภทให้กับเด็กเล็ก และให้พวกเขาเรียนรู้วิธีการป้องกันตนเองในกรณีฉุกเฉิน ในด้านสุขศึกษาด้านสุขภาพจิต จะให้ความสนใจกับความต้องการทางอารมณ์และการเปลี่ยนแปลงทางจิตของเด็กเล็ก และให้การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาด้านจิตวิทยาที่จำเป็น เชื่อว่าด้วยการนำไปปฏิบัติและการศึกษาหลักสูตรเหล่านี้ เด็กๆ จะได้รับคุณภาพและความสามารถที่ครอบคลุมในการวางรากฐานที่มั่นคงสำหรับการเติบโตและการพัฒนาในอนาคต โดยยึดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาปฐมวัยทั้ง 5 สาขาวิชา ก่อนอื่นครูต้องคัดกรองและกำหนดเนื้อหาการสอนของแต่ละวิชาอย่างรอบคอบตามลักษณะอายุ ความสนใจ และวัตถุประสงค์การสอนของเด็ก เนื้อหาเหล่านี้ไม่เพียงตอบสนองความต้องการด้านการพัฒนาของเด็กเล็กเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้อีกด้วย ครูจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดหลักสูตรของแต่ละภาคการศึกษาและแต่ละเดือนเพิ่มเติม ซึ่งรวมถึงการวางแผนเฉพาะเนื้อหาการสอนรายสัปดาห์ เวลาสอน วิธีการสอน ฯลฯ ในกระบวนการนี้ ครูจำเป็นต้องให้ความสนใจกับการเชื่อมโยงและการบูรณาการวิชาต่างๆ และกระตุ้นความสนใจของเด็กในการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ผ่านวิธีการและวิธีการต่างๆ เพื่อให้เด็กๆ เรียนรู้ความรู้ในบรรยากาศที่ผ่อนคลายและมีความสุข ในกระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ครูยังต้องใส่ใจกับการใช้สื่อการสอนและสื่อการสอนต่างๆ เพื่อปรับปรุงผลการสอน

เป็นสิ่งสำคัญมาก และในเวลาเดียวกัน ครูยังต้องประเมินและสะท้อนกระบวนการดำเนินการสอนของตนเองอย่างต่อเนื่อง สรุปรประสบการณ์และบทเรียนที่ได้รับ และปรับปรุงวิธีการและวิธีการสอนด้วยการประเมินสถานการณ์การเรียนรู้ของเด็กเป็นประจำ สิ่งนี้สามารถช่วยให้ครูเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการสอนและปรับปรุงผลการสอนได้อย่างต่อเนื่อง (Li, et al. 2019)

สรุปกระบวนการทั้งหมดของการนำหลักสูตรไปใช้สำหรับครูปฐมวัยนั้น กำหนดให้ครูต้องออกแบบและวางแผนอย่างรอบคอบ และใส่ใจกับการกำหนดเนื้อหา วิธีการสอน และสื่อการสอนอย่างครอบคลุม และให้ความสนใจกับความเชื่อมโยงและการบูรณาการระหว่างวิชา จึงจะสามารถกระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก ๆ ได้อย่างแท้จริง และช่วยให้พวกเขามีความรู้และทักษะได้ดีขึ้น

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe ผู้วิจัยเสนอกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

กลุ่มเป้าหมาย: กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe เมืองซูโจว ประเทศจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ แบบสอบถามการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย ได้กำหนดขั้นตอนที่ใช้ในการสร้างเครื่องมือวิจัย ดังต่อไปนี้:

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และการสร้างแบบสอบถาม
2. กำหนดโครงสร้างของเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม 1 ชุดประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 สภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์สอน และ ระดับการศึกษา
ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe จำนวน 21 ข้อ
ตอนที่ 3 สถานการณ์ปัจจุบันการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย จำนวน 5 รายการ
3. นำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความสมบูรณ์ของคำถามโดยกำหนดดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามและคุณลักษณะของเนื้อหา (IOC) ผลการประเมินแบบสอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80-1.00
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป
การเก็บรวบรวมข้อมูล: ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลโดยทำตามขั้นตอนต่อไปนี้:
นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขออนุญาตและอนุเคราะห์เก็บข้อมูลกับครูปฐมวัยในโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe
ส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มเป้าหมายด้วยตนเองจำนวน 16 คน
ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ส่งคืน จำนวน 16 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด
นำคะแนนจากการประเมินไปวิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการวิจัย
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้: ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์และใช้สถิติ ดังนี้
วิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์สอน และระดับการศึกษา ใช้สถิติโดยหาค่าร้อยละ
วิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยโรงเรียนอนุบาล Xiyuehe ใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ศึกษาความเข้าใจของครูปฐมวัยเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียน ปัญหาที่เกิดขึ้นเมื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการสะท้อนตนเองหลังประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียน

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์สอน และ ระดับการศึกษา ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลสถานะ	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	3	18.75
	หญิง	13	81.25
	รวม	16	100.00
ประสบการณ์สอน	น้อยกว่า 3 ปี	5	31.25
	3~5 ปี	5	31.25
	6~10 ปี	4	25.00
	มากกว่า 10 ปี	2	12.50
	รวม	16	100.00
ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	2	12.50
	ปริญญาตรี	14	87.50
	รวม	16	100.00

จากตารางที่ 1 ผู้ตอบแบบสอบถาม 16 คน พบว่ามีครูชาย 3 คน (18.75%) และครูหญิง 13 คน (81.25%) โดยมีประสบการณ์สอนน้อยกว่า 3 ปี มี 5 คน (31.25%) มีประสบการณ์การสอน 3-5 ปี 5 คน (31.25%) มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี 4 คน (25.00%) และ มีประสบการณ์การสอนมากกว่า 10 ปี 2 คน(12.50%) โดย 2 ราย (12.50%) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีและต่ำกว่าปริญญา รองลงมา 14 คน (87.50%) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe ดังแสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
1. ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา			

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
1.1	ครูเคยผ่านการอบรม/ประชุม ทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษา ปฐมวัย	4.13	0.80
1.2	คณะครูปฐมวัยร่วมประชุมระดมความคิดเห็นจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาระดับปฐมวัย	4.13	0.80
1.3	คณะครูปฐมวัยร่วมกันกำหนดหน่วยการเรียนรู้ตามสภาพท้องถิ่น	4.00	0.81
1.4	ครูได้ปฏิบัติจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์การเรียนรู้ที่สอดคล้อง กับหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย	4.06	0.85
โดยรวมด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา		4.08	0.81
2. ด้านการจัดประสบการณ์			
2.1	กำหนดจุดประสงค์ กิจกรรม สื่อ และการประเมินในแผนการเรียนรู้ อย่างชัดเจน	3.75	0.93
2.2	จัดทำแผนการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น	4.25	0.68
2.3	มีหน่วยการเรียนรู้ที่มาจากความต้องการและความสนใจของเด็ก ปฐมวัย	3.75	0.93
2.4	จัดเตรียมสื่อ อุปกรณ์การสอนสอดคล้องกับเรื่องที่สอน	3.94	0.99
2.5	ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย	4.00	0.89
2.6	จัดให้มีกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ สอดคล้อง กับจุดประสงค์	3.94	0.85
ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
2.7	จัดกิจกรรมทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน	4.19	0.91
2.8	ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย	4.00	1.15
2.9	ครูใช้การเสริมแรงหลากหลายวิธีเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของเด็ก	4.06	1.12
โดยรวมด้านการจัดประสบการณ์		3.98	0.93
3. ด้านการประเมินผลพัฒนาการ			
3.1	ครูมีการวางแผนการประเมินพัฒนาการอย่างเป็นระบบ	4.13	0.80

ที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3.2	ประเมินพัฒนาเด็กครบทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา	4.25	0.77
3.3	มีการประเมินพัฒนาการเด็กเป็นรายบุคคลอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ตลอดปีการศึกษา	3.56	0.81
3.4	ประเมินพัฒนาการตามสภาพจริงจากกิจกรรมประจำวัน	3.69	0.79
3.5	ประเมินโดยใช้วิธี และเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย	4.00	0.96
3.6	มีการบันทึกและรวบรวมอย่างเป็นระบบไว้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่เด็ก	4.19	1.10
3.7	ข้อมูลผลการประเมินนำมาพิจารณาปรับปรุง วางแผนการจัด กิจกรรม และส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้รับการพัฒนาตามจุดหมาย อย่างต่อเนื่อง	3.81	1.10
3.8	มีการรายงานข้อมูลที่ได้แก่ผู้ปกครองเพื่อใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนาเด็กร่วมกับทางโรงเรียน	3.94	0.77
โดยรวมด้านการประเมินผลพัฒนาการ		3.95	0.893
โดยรวม		3.99	0.210

จากตารางที่ 2 พบว่าสภาพปัญหาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe อยู่ระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.99 , S.D.=0.21) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านและเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.08 , S.D.=0.81) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 3.98, S.D.=0.93) และ ด้านการประเมินผลพัฒนาการ ($\bar{X}$ = 3.94 , S.D.= 0.88)

ตอนที่ 3 สถานการณ์ปัจจุบันการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe จากคำถาม 5 ข้อ มีดังนี้

1. เข้าใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไรบ้าง

พบว่าส่วนใหญ่เข้าใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านการเล่น โดยให้ความสำคัญของการเล่น

การสำรวจ และกิจกรรมแบบลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็ก เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง ให้ความสำคัญของการประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของเด็กแต่ละคน ให้มีสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างแต่ยืดหยุ่น โดยสร้างสมดุลระหว่างกิจวัตรประจำวันกับโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเน้นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม เน้นย้ำถึงความสำคัญของการส่งเสริมไม่เพียงแต่ทักษะทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทักษะทางสังคม อารมณ์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย

2. คิดว่าอะไรเป็นงานที่สำคัญที่สุดในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

พบว่า โดยพื้นฐานแล้ว มุมมองที่แตกต่างกันระหว่างครูเน้นย้ำถึงความซับซ้อนของการศึกษาปฐมวัย โดยให้เน้นย้ำถึงความสำคัญของแนวทางการพัฒนาเด็กอย่างเป็นองค์รวม โดยการศึกษาให้พิจารณาถึงการพัฒนาเด็กที่มีความหลากหลาย ให้เด็กจะได้รับการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตามวัย และความสามารถของแต่ละบุคคล จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุน การช่วยเหลือจากพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดู ผู้สอน และบุคคลากรอื่นที่เกี่ยวข้อง

คำถามที่ 3: ความสัมพันธ์ของครูกับเด็กๆ ในชั้นเรียนเป็นอย่างไร?

พบว่าครูโรงเรียนอนุบาลในประเทศจีนให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับนักเรียน โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อเพื่อ มุ่งหวังที่จะเข้าใจความต้องการส่วนบุคคลของเด็กแต่ละคน สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และส่งเสริมการเติบโตทางวิชาการ ด้านสังคมและอารมณ์ จุดมุ่งเน้นอยู่ที่การพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็กๆ นอกเหนือไปจากมุ่งวิชาการ โดยให้ความสำคัญกับศักยภาพของเด็กแต่ละคน ในขณะเดียวกันก็มุ่งหวังที่จะเป็นทั้งที่ปรึกษาและแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กๆ

คำถาม: 4. คำถามที่สำคัญที่สุดที่ควรถามนักเรียนเมื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้คืออะไร

พบว่า ครูอนุบาลเน้นการถามคำถามที่ส่งเสริมทักษะและการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย คำถามปลายเปิดที่มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา ให้เด็กได้เชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง คำถามที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับการสังเกตอารมณ์ ภาษาการเล่าเรื่อง และการส่งเสริมการสำรวจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาแบบองค์รวมของเด็ก

คำถามที่ 5: คิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียนของคุณ?

พบว่าครูอนุบาลใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นการเล่นแบบโต้ตอบ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแบบองค์รวม ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ ผ่านการเล่น และบูรณาการตามธรรมชาติ โดยใช้การเล่าเรื่อง ดนตรี และกิจวัตรประจำวัน เพื่อรักษาระเบียบวินัย มุ่งเน้นไปที่ความสนใจเด็กเป็นรายบุคคล มีการบูรณาการเทคโนโลยี ส่งเสริมสภาพแวดล้อมใน

การเลี้ยงดูที่ปลอดภัย สร้างสมดุลระหว่างกิจกรรมที่เด็กริเริ่มและครูเป็นผู้ริเริ่ม และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครอบครัว

อภิปรายผล

การศึกษาปัญหาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัยในเมืองซูโจว สามารถอภิปรายผลตามความมุ่งหมายได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe พบว่า สภาพปัญหาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.99$, S.D.=0.21) เมื่อเรียงจากสภาพปัญหาการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้จากมากไปน้อย มีดังนี้ ด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X}=4.08$, S.D.=0.81) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ($\bar{X}=3.98$, S.D.=0.93) และด้านการประเมินผลพัฒนาการ ($\bar{X}=3.94$, S.D.=0.88) โดยด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประเด็นที่มีปัญหามากคือ ครูไม่ผ่านการอบรม/ประชุม ทำความเข้าใจหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และคณะครูปฐมวัยไม่ร่วมประชุมระดมความคิดเห็นจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาระดับปฐมวัย จึงทำให้มีปัญหาด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ส่วนปัญหาด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พบว่าประเด็นที่มีปัญหาคือ ด้านจัดทำแผนการจัดการประสบการณ์ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น และการใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับ Hu & Zhao (2007) เห็นว่าการเรียนรู้ในองค์กรเป็นจุดอ่อนในกิจกรรมการเรียนรู้ของครู การเรียนรู้ส่วนตัวของครูมุ่งเน้นไปที่ metacognitive learning, teaching-assisted learning and professional skills learning, and less reflective learning. การเรียนรู้ในองค์กรของครูส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมประจำแบบดั้งเดิมโดยเน้นการพัฒนาวิชาชีพส่วนบุคคล ในขณะที่การเรียนรู้ในองค์กรที่มีการพัฒนาโรงเรียนเป็นหลักจะมีน้อย กิจกรรมการเรียนรู้ของครูมีผลเชิงบวกอย่างเห็นได้ชัดต่อผลการเรียนรู้ แต่จำกัดอยู่เพียงการเรียนรู้ส่วนบุคคลและการพัฒนาวิชาชีพ สอดคล้องกับ Zhou & Li (2007) เห็นว่าการศึกษาประสบการณ์การเรียนรู้ของครูเป็นหัวข้อสำคัญสำหรับการพัฒนาวิชาชีพของครู ประสบการณ์การเรียนรู้ของครูในการศึกษานี้ ประกอบด้วยความเข้าใจของครูใน 5 ด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทักษะการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ในกระบวนการเรียนรู้ทั้งในระบบและนอกระบบ :โดยประสบการณ์การเรียนรู้ของครูยังอยู่ในขั้นตอนของความเข้าใจและเริ่มให้ความสนใจ หัวข้อ "ประสบการณ์การเรียนรู้ของครูและการเติบโตทางวิชาชีพ" เป็นพื้นฐานสำหรับการสร้าง ทฤษฎีการเรียนรู้ของครูและแนวปฏิบัติในการพัฒนาวิชาชีพครู การปลูกฝังชุมชนการเรียนรู้ของครูและนโยบายการเรียนรู้ของครู สอดคล้องกับ Zhang (2007) ได้สำรวจประสบการณ์การเรียนรู้และประสิทธิภาพของเด็กในด้านการเรียนรู้ของเด็กในชั้นเรียนคล้อยจากของ scaffolding theory ผลการวิจัยพบว่า 1. เด็กในช่วงวัยและช่วงพัฒนาการต่างๆ ได้แสดงความคิดริเริ่มในการเรียนรู้ สะสมประสบการณ์การเรียนรู้

ตลอดจนแสดงความสามารถของตนเอง 2. ประสบการณ์การเรียนรู้และประสิทธิภาพของเด็กๆ ได้รับผลกระทบจากอายุ สติปัญญาที่ได้เปรียบ และรูปแบบปฏิสัมพันธ์ เป็นต้น 3. ครูใช้กลยุทธ์ฐานความช่วยเหลือประเภทต่างๆ ร่วมกันหรือสลับกัน ซึ่งจะทำให้ประสบการณ์การเรียนรู้ของเด็กเล็กซึ่งยังขึ้นและเพิ่มความสามารถของพวกเขา 4. การใช้กลยุทธ์ช่วยสนับสนุนของครูแตกต่างกันไปตามความสามารถและระยะพัฒนาการของเด็ก: สำหรับเด็กโตหรือมีความสามารถมากกว่า ครูมักใช้ "การชี้แนะและการมีส่วนร่วมต่ำ" เพื่อกระตุ้นให้เกิดความช่วยเหลือ สำหรับเด็กที่มีความสามารถน้อยหรือพัฒนาช้า ครูมักใช้การสาธิต "ที่มีการชี้แนะสูงและมีมีส่วนร่วมสูง" สอดคล้องกับ Yang (2014) ชี้ให้เห็นว่าการสอนของเด็กเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาของเด็กอย่างครอบคลุม ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดโดยครูและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเองของเด็ก ๆ เด็กจะได้รับประสบการณ์และความรู้ในชีวิต สังคม ธรรมชาติ ศิลปะ ฯลฯ เนื่องจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในจิตสำนึกของเด็กนั้นเรียบง่ายและผิวเผิน จึงจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถด้านนวัตกรรมของเด็ก วิธีการกิจกรรมทางปัญญาและปลูกฝังความสนใจเริ่มต้นของเด็กในการเรียนรู้

2. สถานการณ์ปัจจุบันการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย โรงเรียนอนุบาล Xiyuehe จากคำถาม 5 ข้อ ความเข้าใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างไรบ้าง? พบว่าส่วนใหญ่เข้าใจการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เน้นให้เด็กได้เล่น ให้ความสำคัญของการเล่น การสำรวจ และกิจกรรมแบบลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ของเด็ก เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง ให้ความสำคัญของประสบการณ์การเรียนรู้ที่ตามความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของเด็กแต่ละคน ให้มีสภาพแวดล้อมที่มีโครงสร้างแต่ยืดหยุ่น โดยสร้างสมดุลระหว่างกิจวัตรประจำวันกับโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเน้นการพัฒนาเด็กแบบองค์รวม เน้นย้ำถึงความสำคัญของการส่งเสริมไม่เพียงแต่ทักษะทางวิชาการเท่านั้น แต่ยังรวมถึงทักษะทางสังคม อารมณ์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณด้วย ให้ความสำคัญของการสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีส่วนร่วมและหลากหลายซึ่งกระตุ้นให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น การค้นพบ และการมีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น นอกจากนั้น ยังเห็นว่าแม้ว่าส่วนใหญ่เห็นว่าการเรียนรู้จากการเล่น แต่ก็มีครูบางคนให้ความสำคัญกับบทเรียนที่มีโครงสร้าง หน่วยการเรียนรู้เฉพาะเรื่อง หรือแผนการเรียนรู้แบบรายบุคคล และบทบาทของครูต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกและการแนะแนวไปจนถึงการกำหนดหลักสูตรและการจัดโครงสร้างกิจกรรมด้วย

นอกจากนั้นยังให้เน้นไปที่การบูรณาการเทคโนโลยี การเรียนรู้จากธรรมชาติ ศิลปะ หรือการทำงานร่วมกันด้วย และเป้าหมายการเรียนรู้ครูควรสร้างสมดุลระหว่างพื้นฐานทางวิชาการและการส่งเสริมทางอารมณ์และสังคมด้วย โดยรวมแล้วมีความเห็นว่าหลักการสำคัญของประสบการณ์การเรียนรู้เน้นการเล่น ยึดเด็กเป็นศูนย์กลาง และการเรียนรู้แบบองค์รวม ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดสภาพแวดล้อมที่มีชีวิตชีวาและให้เด็กมีส่วนร่วม ซึ่งตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมความรักในการเรียนรู้ งานที่สำคัญที่สุดในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้? พบว่า โดยพื้นฐานแล้ว มุมมองที่แตกต่างกันระหว่างครูเน้นย้ำถึงความซับซ้อนของ

การศึกษาปฐมวัย แทนที่จะใช้แนวทางที่ "ถูกต้อง" เพียงอย่างเดียว ความหลากหลายนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของแนวทางแบบองค์รวมในการศึกษาที่พิจารณาถึงลักษณะการพัฒนาเด็กที่หลากหลายและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน มุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ของครูแต่ละคนมีส่วนทำให้เกิดภูมิทัศน์ทางการศึกษาที่หลากหลาย ซึ่งท้ายที่สุดก็เป็นประโยชน์ต่อความต้องการที่หลากหลายของเด็กที่อยู่ในความดูแลของพวกเขา **ความสัมพันธ์ของคุณกับเด็กๆ ในชั้นเรียนเป็นอย่างไร?** พบว่าครูโรงเรียนอนุบาลในประเทศจีนให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับนักเรียนโดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อเพื่อ พวกเขาหวังที่จะเข้าใจความต้องการส่วนบุคคลของเด็กแต่ละคน สร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกัน และส่งเสริมการเติบโตทางวิชาการและสังคมและอารมณ์ จุดมุ่งเน้นของพวกเขาอยู่ที่การพัฒนาความสัมพันธ์ที่นอกเหนือไปจากวิชาการ โดยให้ความสำคัญกับเอกลักษณ์ของเด็กแต่ละคน ในขณะเดียวกันก็ตั้งเป้าที่จะเป็นทั้งที่ปรึกษาและแบบอย่างที่ดีในการเดินทางทางการศึกษาของพวกเขา **คำถามที่สำคัญที่สุดที่ควรถามนักเรียนเมื่อจัดประสบการณ์การเรียนรู้คืออะไร?** พบว่าครูอนุบาลเน้นการถามคำถามที่ส่งเสริมทักษะและการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย คำถามปลายเปิดที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการแก้ปัญหา ให้เด็กได้เชื่อมโยงการเรียนรู้กับประสบการณ์จริง คำถามที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น และส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสื่อสาร โดยให้ความสำคัญกับการสังเกตอารมณ์ ภาษาการเล่าเรื่อง และการส่งเสริมการสำรวจเพื่อสนับสนุนการพัฒนาแบบองค์รวมของเด็ก และ **คิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในโรงเรียนของคุณ?** พบว่าครูอนุบาลในประเทศจีนใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย โดยเน้นการเล่นแบบโต้ตอบ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และให้เด็กได้มีประสบการณ์ตรงเพื่อส่งเสริมการพัฒนาแบบองค์รวม ให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ โดยใช้การเล่าเรื่อง ดนตรี และกิจวัตรประจำวัน เพื่อรักษาระเบียบวินัย มุ่งเน้นไปที่ความสนใจเด็กเป็นรายบุคคล มีการบูรณาการเทคโนโลยี และการพัฒนาภาษา ในขณะเดียวกันก็สนับสนุนให้เด็กได้สำรวจ รู้จักการแก้ปัญหา และการคิดอย่างมีวิจารณญาณผ่านการเรียนรู้ตามเรื่องราว ผ่านการเล่น และบูรณาการตามธรรมชาติ ส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการเลี้ยงดูที่ปลอดภัย สร้างสมดุลระหว่างกิจกรรมที่เด็กริเริ่มและครูเป็นผู้ริเริ่ม และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครอบครัว โดยตั้งเป้าที่จะปลูกฝังให้เด็กรักในการเรียนรู้ ปรับตัวให้เข้ากับความต้องการที่หลากหลาย และปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์ ความอยากรู้อยากเห็น และความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน สอดคล้องกับ Yang (2013) เสนอว่าประสบการณ์การเรียนรู้เป็นส่วนเชื่อมโยงที่สำคัญในการศึกษาระดับอนุบาลและเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานสำหรับความสำเร็จในการสอนระดับอนุบาลเป็นเวลานานเนื่องจากข้อจำกัดการพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของเด็ก ครูปฐมวัยจำเป็นต้องสร้างการเรียนรู้ที่เป็นระเบียบและสถานการณ์ชีวิตผ่านการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ ช่วยให้เด็กสร้างกฎเกณฑ์ ปลูกฝังนิสัยการเรียนรู้และการใช้ชีวิตที่ดีของเด็ก และ ช่วยให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนและการพัฒนาสุขภาพของเด็กเป็นไปอย่างราบรื่น อย่างไรก็ตาม มีปัญหามากมายในพฤติกรรมจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ของครูปฐมวัย ซึ่งสามารถแก้ไขได้

ด้วยการเสริมความรู้ความเข้าใจทางทฤษฎีพัฒนาการเด็ก การพัฒนาสมองของเด็ก และเพิ่มความสามารถในการควบคุมอารมณ์ของครู ปรับปรุงความสามารถในการไตร่ตรอง และสร้างกลไกการประเมินผลเด็ก และวิธีการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ สอดคล้องกับ Yang (2013) กล่าวว่า การสอนในห้องเรียนเป็นงานที่ซับซ้อนและท้าทาย มักจะมีปัญหาที่ไม่คาดคิดในห้องเรียนอยู่เสมอ เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ ครูจะต้องจัดการกับปัญหาในห้องเรียนต่างๆ การนำการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ กล่าวได้ว่า การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้เป็นปัจจัยสำคัญ การจัดการที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับครูในการสร้างแนวคิดการจัดการที่เน้นเด็กคนเป็นสำคัญ และทักษะของการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเชี่ยวชาญ และสร้างรูปแบบการจัดการสอนที่มีประสิทธิภาพของตนเอง สอดคล้องกับ Xiong (2004) กล่าวว่า กิจกรรมในแผนการสอนต้องเป็นกิจกรรมที่เป็นความต้องการและความสนใจของนักเรียน แม้ว่าแต่ละหลักสูตรจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ครูควรจะสามารถพัฒนาแผนการสอนในภาคเรียนนั้นๆ ให้มีประสิทธิภาพตามระดับความรู้ของนักเรียน ครูควรเน้นด้วยว่าประสบการณ์การเรียนรู้ใดสามารถมีผลกระทบต่อนักเรียนมากที่สุดโดยการลองใช้กลยุทธ์ต่างๆ ด้วยจุดประสงค์แต่ละวัน ครูสามารถทำงานย้อนกลับและพัฒนาวิธีการที่น่าสนใจเพื่อเพิ่มความสามารถของนักเรียนและทำให้พวกเขารู้สึกอยากเห็นมากขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้ามากขึ้น เครื่องมือและเทคนิคที่ช่วยให้การมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมในประสบการณ์การเรียนรู้สามารถกระตุ้นขอบเขตความรู้ด้านความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ และจิตใต้สำนึก ผลลัพธ์ที่ได้จะเป็นการกระตุ้นการคิดของนักเรียนมากขึ้น และให้ความสำคัญกับการคิดอย่างมีเหตุผลและการใช้เหตุผลเชิงตรรกะมากขึ้น ทักษะเหล่านี้ปลูกฝังได้ยากผ่านการสอน และต้องอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้และการติดต่อกับนักเรียนในระยะยาว เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับครูในการส่งเสริมการเรียนรู้จากประสบการณ์โดยตรงเมื่อต้องรับมือกับวิชาใหม่และหัวข้อที่ยาก ผ่านแบบฝึกหัดการแสดงบทบาทสมมติ การทดลอง และการท้าทายที่หลากหลาย นักเรียนสามารถเสนอเรื่องที่อยากรู้ในแต่ละวันได้อย่างสนุกสนานและมีส่วนร่วม ขณะเดียวกันก็ช่วยให้ครูวิเคราะห์ช่องว่างความรู้ได้ นักเรียนยังรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำงานเสร็จด้วยตนเอง

ดังนั้นกิจกรรมในแผนการสอนต้องเป็นกิจกรรมที่เป็นความต้องการและความสนใจของนักเรียน แม้ว่าแต่ละหลักสูตรจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ครูควรจะสามารถพัฒนาแผนการสอนให้มีประสิทธิภาพตามระดับความรู้ของนักเรียน ครูสามารถทำงานย้อนกลับและพัฒนาวิธีการที่น่าสนใจเพื่อเพิ่มความสามารถของนักเรียนและทำให้พวกเขารู้สึกอยากเห็นมากขึ้น นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้ามากขึ้น ให้นักเรียนมีส่วนร่วมทั้งทางตรงและทางอ้อมในประสบการณ์การเรียนรู้ และให้ความสำคัญกับการคิดอย่างมีเหตุผล ทักษะเหล่านี้ปลูกฝังได้ยากผ่านการสอน และต้องอาศัยประสบการณ์การเรียนรู้และการติดต่อกับนักเรียน ผ่านการจัดกิจกรรมที่ท้าทายและหลากหลาย ทั้งการแสดงบทบาทสมมติ การทดลอง นักเรียนสามารถเสนอเรื่องที่อยากรู้ในแต่ละวันได้อย่างสนุกสนานและได้มีส่วนร่วม ทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำงานเสร็จด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

มีความชัดเจนว่าปัญหาคืออะไร ไม่ว่าจะเป็นวิธีการจัดการเรียน พฤติกรรมของนักเรียน สภาพแวดล้อมในห้องเรียน การระบุคำถามที่เฉพาะเจาะจงจะช่วยพัฒนาวิจัยได้ดียิ่งขึ้น

การสังเกตการสอนในชั้นเรียนอนุบาล เพื่อทำความเข้าใจรูปแบบการสอนของครู รูปแบบการบริหารจัดการ และการทำกิจกรรมของนักเรียนในห้องเรียน การสังเกตสามารถช่วยให้นักวิจัยเข้าใจสถานการณ์จริงและระบุปัญหาและความท้าทายที่มีอยู่ได้

การจัดการสอนในชั้นเรียนเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่ต้องอาศัยความเอาใจใส่และปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นควรรักษาการสื่อสารและความร่วมมือกับครูโรงเรียนอนุบาลหลังจากสิ้นสุดการศึกษา และควรติดตามการเยี่ยมชมและติดตามผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้มั่นใจว่าผลการปรับปรุงจะมีความคงทน

ผลการศึกษาครั้งนี้จะสรุปเป็นรายงานการวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ ขณะเดียวกันผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โรงเรียนอนุบาลอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัย

ควรมีการศึกษารูปแบบกิจกรรมเสริมประสบการณ์ที่เหมาะสมกับเด็กปฐมวัยตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา

ควรศึกษาเทคนิคการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนสู่ชั้นประถมศึกษาต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบและปัญหาการจัดประสบการณ์ระดับปฐมวัยในโรงเรียนสังกัดต่างๆ เช่น รัฐบาลกับ เอกชน

เอกสารอ้างอิง

สิริมา ภิญโญนนตพงษ์. (2537). *แนวทางการศึกษาชุดวิชาหลักและแนวคิดการปฐมวัยศึกษา*. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์ดวงกมล.

Bloom. B.S. (1964). *Stability and change in human characteristics*. New York: John Wiley and Son.

Gao, X., & Pang, L. (2003). On the function of teacher education idea. *Educational Science*, 19 (2), 4-10.

Hu, R., & Zhao, Y. (2007). Organizational learning: the weak link of teacher learning activities. *Educational Science Research*, 5, 3-10.

- Li, H., Yan, J., & Zhang, J. (2019). The curriculum reform and practice of "social education for preschool children" under the professional standard of kindergarten teachers. *Journal of Nanchang Normal University*, 40 (1), 4-12.
- Liu, J. (2019). Children's "living wisdom" to cultivate children's healthy personality education practice research. *Children's Big World: Teaching Research*, 2, 1-8.
- Liu, Y. (2023). On the civilization logic of education power. *Educational Development Research*, 43 (13), 1-15.
- Lu, L. (2012). *How do teachers manage the classroom Well*. Xinjiang Youth Press. 32-35.
- Pang, L., & Ye, Z. (2000). On the relationship between teachers' educational idea and educational behavior. *Educational research*, 21 (7), 5-12.
- Wang, Q. (2002). The direction of child behavior change must be indicated. *Early childhood education*, 000 (11), 12-20.
- Wei, C. (2017). Research on the management problems and countermeasures of bilingual preschool teaching in Xinjiang region. *Charming China*, 000 (19), 242-242.
- Xiong, D. (2004). *How to cultivate and stimulate students' interest in learning*. Collection of exchange papers of the ninth annual meeting of Henan School Management and School Psychology Research Association.
- Yang, J. (2013). *How to improve the effectiveness of mathematics classroom teaching*. Reading, writing and calculation: education and teaching research.
- Yang, K. (2014). Reviewing our daily teaching based on children's development Experience sharing of "actors" under the background of "Learning and Development Guide for Children aged 3-6". *Fujian Education: Preschool education (version C)*, 6, 4-16.
- Yang, L. (2013). Based on the perspective of Professional Standards for Kindergarten Teachers. *Journal of Huainan Normal University*, 15 (3), 4-18.
- Zhang, H. (2007). *The enlightenment of scaffold teaching theory to early childhood education*. Science, education and Culture (the next ten days issue).
- Zhao, D., Wang, W., & Chen, D. (2021). Research hotspot and development trend of kindergarten curriculum in China. *Journal of Guizhou Normal University*, 37 (3), 76-84.

- Zhou, Z., & Li, Q. (2007). The Teacher Learning Experience and Professional Growth Teacher learning experience and professional development research. *Educational Science Research*, 5, 5-20.
- Zhu, J. (2006). What I saw, heard, heard, and thought about the kindergarten curriculum reform (top). *Early childhood Education*, 7, 6-8.

